

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

यावत्तस्य भवेत्पुष्टिस्तेजोदीप्तिः पराक्रमः ॥ प्रभावः सन्नतिर्जन्मकृष्णोत्त्रिगुणविभो ॥ ३४ ॥ कः शक्रोऽन्यथा कर्तुं तद्यदित्यात्तथाश्रुणु ॥ यत्र कृष्णो हि भग
वांस्तत्र पुष्टिरनुत्तमा ॥ ३५ ॥ वयं त्विहाल्पमतयः परतंत्राः सुविह्वलाः ॥ ज्ञानपूर्वप्रपन्नाः स्मो मृत्योः पंथानमव्ययं ॥ ३६ ॥ भवांश्चाप्याजवपरः पूर्वकृत्वा प्रति
श्रयं ॥ राजवृत्तं न लभते प्रतिज्ञापालने रतः ॥ ३७ ॥ अप्यैवात्मवधं लोकैराजंस्त्वबहुमन्यसे ॥ न हि प्रतिज्ञायादत्तातां प्रहातुमरिंदम ॥ ३८ ॥ कालेनायं जनः स
र्वो निहतोरणमूर्धनि ॥ वयंच कालेन हताः कालो हि परमेश्वरः ॥ ३९ ॥ न हि कालेन कालज्ञः स्पृष्टः शोचि तुमर्हसि ॥ कालो लोहितरक्तक्षः कृष्णो दंडो सनातनः ॥
४० ॥ तस्मात्कुंती सुतज्ञाती न्न ह शोचि तुमर्हसि ॥ व्यपेतमन्युर्नित्यं त्वं भवकौरव नंदन ॥ ४१ ॥ माधवस्यास्य माहात्म्यं श्रुतं यत्कथितं मया ॥ तदेव तावत्पर्यामंस
जनस्य निदर्शनं ॥ ४२ ॥ व्यासस्य वचनं श्रुत्वा नारदस्य च धीमतः ॥ स्वयंचैव महाराज कृष्णस्यार्हतमस्य वै ॥ ४३ ॥ प्रभावश्चर्षिपूगस्य कथितः सुमहान्मया ॥
महेश्वरस्य संवादं शैलपुत्र्याश्च भारत ॥ ४४ ॥ धारयिष्यति यश्चैनं महापुरुषसंभवं ॥ शृणुयात्कथयेद्वायः स श्रेयो लभते परं ॥ ४५ ॥ भवितारश्च तस्याथ सर्वे का
मायथोप्सिताः ॥ प्रेत्य स्वर्गं चलभते नरो नास्य त्रसंशयः ॥ ४६ ॥ न्याय्यं श्रेयो भिकामेन प्रतिपत्तुं जनार्दनः ॥ एष एवाक्षयो विप्रैः सुतोर राजन् जनार्दनः ॥ ४७ ॥
महेश्वरमुखोत्प्लुष्टाये च धर्मगुणाः स्मृताः ॥ तत्त्वयाम न साधार्याः कुरुराज दिवानिशं ॥ ४८ ॥ एवं ते वर्तमानस्य सम्यग्दंडधरस्य च ॥ प्रजापालनदक्षस्य स्वर्गलो
को भविष्यति ॥ ४९ ॥ धर्मैणापि सदारज न्यजारक्षितुमर्हसि ॥ यस्तस्य विपुलो दंडः सम्यग्धर्मः स कीर्त्यते ॥ ५० ॥ य एष कथितो राजन्मया स ज्ञानसन्निधौ ॥ शं
करस्यो मया सार्धं संवादो धर्मसंहितः ॥ ५१ ॥ श्रुत्वा वा श्रोतुकामो वाप्यर्चयेद्दृषभध्वजं ॥ विशुद्धे नेह भावेन यद्दृष्टेति मात्मनः ॥ ५२ ॥ एष तस्यानवद्यस्य
नारदस्य महात्मनः ॥ संदेशो देवपूजार्थं तं तथा कुरुपांडव ॥ ५३ ॥ एतदत्यद्भुतं त्वत्तं पुण्ये हि भवति प्रभो ॥ वासुदेवस्य कौंतेयस्याणोश्चैव स्वभावजं ॥ ५४ ॥ दश
वर्षसहस्राणि बर्दयामि पशाम्भतः ॥ तपश्च चारविपुलं सहगंडीवधन्वना ॥ ५५ ॥ त्रियुगौ पुंडरीकाक्षौ वासुदेवधनं जयौ ॥ विदितौ नारदादेतौ मम व्यासाच्च पा
थिव ॥ ५६ ॥ बाल एव महाबाहुश्च कारकदं नमहत् ॥ कंसस्य पुंडरीकाक्षो ज्ञातित्राणार्थकारणात् ॥ ५७ ॥